

בלגיה תמיד הייתה שדה מערכה. כמו ארץ כנען ששכנה בין שני כוחות מעצמתיים, מצרים מדרום ואשור בבל פרס ועוד רבים אחרים מצפון, כך בלגיה משתרעת לה בין צרפת וספרד מדרום, גרמניה ופרוסיה במזרח, וויקינגים והולנדים (שלא כל כך נחמדים כשזה נוגע לעושרם) מצפון ואנגליה ממערב. ארץ שטוחה על פלגי מים רבים המהווה מגרש משחקים אידיאלי לכל מדינה עם צבא, שליטים אמביציונים ועין צרה לדשא הירוק אצל השכן.

אבל הפעם סיפורנו מתחיל דווקא באזור מערבי יותר, האזור הצפון מערבי של צרפת. לפני ששים שנה בדיוק, בשישי ביוני 1944, ניתן האות לשלב האחרון של מלחמת העולם השנייה. כוחות משולבים של בנות הברית, אמריקאים בריטים וקנדיים, נחתו בחוף נורמנדי שבצרפת כשהם מסתערים על "החומה האטלנטית" שנבנתה בעמל רב על ידי אסירים מכל קצות אירופה ובידע והתכחום כפי שרק הגרמנים יודעים. הסתערו ויכלו לה. ה"חומה" קרסה, לא בלי קרבות עקובים מדם, והדרך לברלין נפתחה. לא כל כך מהר ולא כל כך פשוט, אך בחודש מאי 1945 הסתימה המלחמה בניצחון מוחץ על הצורר הגרמני.

ותשקוט הארץ חמישים ותשע שנה, ולא עשו האירופיים הרע בעיני אדוני, ולא נתנם ביד אויביהם. כי אין להם אויבים. וגם אם היה להם את רוסיה הבולשביקית אזי גם היא נעלמה מהמפה ככוח מאיים. אבל כשיש שלום ושלוה על פני האדמה וכשאירופה הולכת ומתאחדת, וכשדברי הנביא הולכים ומתגשמים דווקא אצל הגויים כי פתאום "וגר נמר (גרמניה) עם כבש (בלגיה) וכיתתו חרבותם לאתים" (או יותר נכון – מוכרים חרבותם לפרירים שונים על פני כדור הארץ כשאנחנו בראש הרשימה) אזי זה לא מעניין והמאמר הזה אחת דינו-לכליה. אז בואו ונחזור ששים שנה אחורית ונצא לטייל בצפון צרפת כשאנו מפשילים שרוולים אך לא מכנסים כדי שלא יזהו אותנו כיהודים. מהר מאד נמצא עצמנו חופרים בסלע ותורמים, מאונס, למאמץ המלחמתי הגרמני (ימח שמם כבר אמרנו?).

הגרמנים ידעו שבנות הברית מתכוננים לנחיתה באזור תעלת למנש, ורומל, המצביא הגרמני-זה של צפון אפריקה, קיבל את התפקיד להקים ולאיץ את "החומה האטלנטית". עשרות אלפי מוקשים פוזרו באזורים המיועדים לנחיתה וחופי הים מלאו בבונקרים תותחים וכל צעצוע צבאי שרק עלה בדעתם של המהנדסים הגרמניים. במבצע מודיעיני ובהטעיה המתאימה לקוסם הודיני הצליחו בנות הברית להסיט את תשומת לבם של הגרמנים מאזור נורמנדי ולגרום להם לרכז את מאמצייהם בגזרת החוף הקרוב ביותר לאי הבריטי-אזור העיר קלה ודרומית לה.

תותחים ארוכי טווח הוצבו לאורך החופים כשהם ממטירים אש וגופרית על האי הבריטי. בונקרים ועמדות מבוטנות כיסו את כל השטחים הפוטנציאליים לנחיתה מן הים. החופים השלווים שובצו בעמדות ירי לקבלת פנים חמה של האויב ממערב

חוף הים לכיוון דרום

המיצדית המבצבצת בשיפולי המצוק הנופל אל החוף היא רק שריד קטן ממערך ההגנה העצום שנבנה כאן. כמאתיים מטר מאזור פסטורלי זה הוקם מבנה אימים אשר בו הורכב תותח עצום ממדים שכל אחד מפגזיו שמן יותר מאשתי

האזור הפסטוראלי העמדה והאישה

המבנה מכיוון הים

המבנה מאחור ותצוגת הפגזים

בכל מבנה כזה שכן תותח כדוגמת זה המופיע בתמונה הבאה

התותח והאישה

זהו הרגע שבו אתם נדים בראשכם ותוהים מדוע נדחפת האישה לכל סצינה, היא יודעת שהמטרה היא להכניס קצת חיים עליזים בתמונות הדומם המאיים, אך הסיבה האמיתית של הצלם היא פשוט כדי להעביר לקורא את תחושת הגודל של האובייקטים (וקצת גם מהסיבה הראשונה).

הפלישה לא התקיימה באזור זה ועמדות התותחים הן עדות לטעותם הטרגית (טרגית מבחינתם) של הגרמנים מצד אחד וליכולתם ההנדסית והביצועית מצד שני.

אבל חוף הים והחומה האטלנטית שלו הם רק קצה הקרחון למה שמתגלה לנו בפנים הארץ. כאשר אנו מתרחקים מן החוף ונכנסים אל האזור שממזרח לו, נפרס לפנינו אזור שטוח עם גבעות נמוכות ויערות סבוכים.

זהו אזור רחב ידיים הקרוב ביותר לאי הבריטי, ולכן הקימו בו הגרמנים מתקני שילוח של "הנשק הסודי" כפי שכונה על ידי היטלר, נשק אשר הווה בשבילו את התקווה להביס את האויב אחת ולתמיד. במרחקים של פחות מחצי שעת נסיעה הקימו הגרמנים, בתחכום הנדסי, מבני יצור חמצן, הדלק לרקטות ה-V2, מחסנים לחומר הנפץ ומתקני שיגור מסוגים שונים.

מי לא שמע על הרקטות V1 ו-V2? נשק יום הדין שבעזרתו התכוונו הגרמנים לפצות על יכולתם הכלכלית האסטרטגית ההולכת ומדלדלת, לאגוף את בנות הברית בסיבוב ולהביסם בכוח הטיל? אך האם ידעתם ש 10,000 מטילים אלה נחתו על אנגליה ולונדון ואילו על בלגיה (באזור העיר אנטוורפן) נפלו כ-12,000 טילים?

מכל צד שלא מסתכלים על זה בלגיה אכלה אותה מכל הכיוונים. (לא, לא נהפכתי לפטריוט בלגי, ואם יסלח לי הקורא הרגיש, אני גם לא כל כך מזדעזע ממספר הנופלים הבלגים במלחמה זו-12000 חיילים ו-76000 אזרחים מתוכם כ-28000 יהודים).

הטיל V1 שוגר ממסלול משופע כשכוח הדחף מתקבל מאויר דחוס הדוחף בוכנה בתוך צלינדר לאורך המסלול.

הטיל V2 כבר המריא אנכית כמו כל טיל המוכר לנו כיום.

רק כאשר אתה מסתובב ליד טיל כזה (נמוך קטן אך ממזרי) אתה מבין איך הצליחו האמריקאים והרוסים לפתח את תעשיית הטילים שלהם בעזרת המדענים הגרמנים שנלקחו בשבי.

כל המבנים ששרתו את המטרה לירי הטילים, או שנבנו מבטון עבה לעמידה בפני הפצצות בנות הברית או שנחפרו מתחת לאדמה בצלע גבעה. וכשאתה עומד ליד מבנה מרשים כזה אינך יכול שלא להתרשם מהיכולת הגרמנית.

הטיל רגע לפני עזיבתו את המסלול. ללא האישה

המבנה ליצור חמצן ואכסון טילים.....והאישה

תופעה מעניינת מתגלה לך כאשר אתה עובר כיום מעירה לעירה באזור זה, לרוב העירות יש עיר תאומה בגרמניה. לכל כבש יש נמר חבר שנעלמו לו החברבורות. ובא לאירופה גואל.

שי בויים
בלגיה
23.05.04